

## Djordje Balasevic

# Dodjoska

Njenog brata znao sam tako, iz cuvenja  
nisam puno mario za te Dodjose  
vukla se ko kornjaca jedna jesen lenja  
spori dani davno prodjose  
pretio je da ce on  
na put da mi stane  
i da mu se sestre okanem

A mi smo samo  
setali i pomalo kisli  
dobro sam se nagled'o njenih koraka  
druge su mi devojke pobegle iz misli  
prhnule ko jato cvoraka  
tih je dana zvonilo  
u cast Malog Princa  
i odvaznog Bilbo Baginsa

Na svim mojim crkvama satovi su stali  
kazaljke se srecom bas tada sklopise  
sto hiljada reci znam,  
al' jedna mi fali  
da nju kako treba opisem  
i sram ga bilo, gospodo,  
ko pomisli lose  
al' ni nalik na druge Dodjose

O tad bas ne uzimam  
svaku sto se pruza  
srce se odupire, pa se privikne  
al' zumbuli su zumbuli,  
a ruza je ruza

pa da na kraj sveta iznikne  
ma da se redom postroje  
odavde do coska  
ni jedna ko moja Dodjoska  
ta, idi, ni jedna ko moja Dodjoska